

Vare ditt ljud, som först hörts i morgonväkten här på denna högtidsdag till andakt i vårt åter öppnade tempel, vare det alltid så allvarligt väckande och så inbjudande samt äfven kraftigt påminnande om domsklockans ljud en gång till levande och redan afsomnade ur grafvens djup!

Hvilken talrik samling af åhörare skådar jag i dag, som uppfyller detta tempel! Huru många, ja — större delen af Eder, hafva med mig längtat att åter här få hålla våra andeliga högtider? Jag hälsar Eder J Jesu sanne tillbedjare ett rördt och hjertligt välkommen, som jag beledsagar med Apostelen Pauli tillönskan: Vårs Herras Jesu Christi Nåd, och Guds kärlek och den Helige Andes delaktighet vare med eder alla Amen. På detta heliga rum stadfästes detta mitt välkomnande och allt hvad vid inträdet i detta Herrans hus under bön och åkallan skedt är, i Fadrens, Sonens och den Helige Andas namn. Amen.

Denna dagen är helig Herranom eder Gud. Så tröstade och hugnade Nehemia, Esra och Leviterna det upprörda folket i Israel, som smälte i tårar den dag, då det, efter ett långt fängelse och en lång sorgetid, åter fick sammanträda inom de ånyo uppresta Jerusalems murar, som varit förstörda. Redan vid dagens gryning samlades folket såsom en man. Männer och kvinnor med deras barn uppgingo till den stad, som varit dem så kär. Längre hade de varit skiljda derifrån. Huru glada, att åter få samlas der! Vid detta högtidliga tillfälle framtog Esra den heliga lagen och läste derutur klarliga. Och Esra lofvade Herran den store Guden och allt folket svarade Amen med uträckta händer med ansigtet ned till jorden. De voro rörda öfver all den godhet och barmhertighet, hvarmed Herren dem och deras förfäder omfattat, utan deras förskyl-

lan och värdighet, då de Hans bud ej hållit. De greto högljudt, då de hörde lagens ord, som straffar människan för synd; men de tröstades af Nehemia, Esra och Leviterna: Gråter icke, sörjer icke: Denna dagen är helig Herranom eder Gud. 2 Esræ eller Neh. Bok 8 Cap. 9 v.

Huru helig var för Israeliterna den dag då de efter så långt lidande åter fingo samlas i det ånyo uppresta Jerusalem? Huru minnesrik var dem denna stad? Här på Moria berg hade deras Stamfader Abraham, lydlig Herran, framburit sitt dyra offer, sin enda älskade son, som dock förskonades: här hade David blifvit befalld att uppresa ett altare och der hade han ästundat få bygga Herranom ett Hus; men det blef hans vise Son Salomo förbehållet, som der sjelf invigde den af honom uppförda herrliga Helgedom så strålande af guld och ädla stenar, världens beundran. Här hade de hållit sina festliga högtider. Hvilka dyra och heliga minnen framställde sig för detta Israels folk och kunna vi ju äfven tillämpa på oss dessa ord i dag å den högtid vi fira, vid inträdet uti detta nya kyrko-år. Huru helig denna dag, då Jesus möter oss å nyo välsignande på detta rum, der våra förfäder stiftat hans namns åminnelse. Huru minnesrikt och betydningsfullt är derjemte detta sig snart slutande år för denna kyrka! Vi kunna kalla det med skäl denna kyrkas sekular- och jubelår. Med detta år 1850 hafva 200 år förflutit, sedan de sista nedra större tillbyggnaderna blifvit uppförda å denna kyrka och vill jag derföre å denna minnesdag om detta åldriga tempel och dess öden meddela de underrättelser, som kommit till vår kännedom.

Redan 200 år, hvilken betydlig tidrymd! Dock är detta tempel vida äldre. Ehuru vi icke med säkerhet kunna uppgifva dess första uppförande